

Suomen sosialistisen työväestön isänmaallisuus on tosiaan ollut kaiken kiitoksen yläpuolella!

Ja Suomen historian haltiatar tulee tulevaisuuden aikataululle kirjoittamaan kullanhohteisilla kirjaimilla: »Kiitos sulle, Suomen työväestö, kun pelastit ja tuit Suomen kansan itsenäisyyden.»

Qui vivra, verra;
ken elää, saa nähdä.

20. 8. 24.

IHMISYYS VAIKO ISÄNMAA?

Onhan aivan tunnettu asia, että porvarit syyttävät sosialisteja puuttuvasta »isänmaanrakkaudesta» väittäen, että he muka ovat ainoastaan puhtaita internationalisteja ilman isänmaata. Tämä syytös isänmaallisuuden puutteesta nousi huippuunsa keisari Wilhelmin tunnetussa sanonnassa »vaterlandslose Gesellen» (isänmattomia roikaleita). Sosialistit taas pitävät puolestansa porvareita internationalisina ja varsinaista isänmaallisuutta vailla olevina.

Tarkastakaamme lähemmältä näitä väitteitä. Ei voi olla vähääkään epäilystä siitä, että porvarit ovat kansainvälisiä, mihin heidän kapitalistinen voitonhalunsa heidät ajaa. Tahdon tässä ainoastaan muistuttaa siitä, että tuo ennen niin kuuluisa Kruppin tehdas, jonka omistaja oli keisari Wilhelmin hyvä ystävä, lähetti kanuunansa maailmaan piittaamatta isänmaallisuudesta, vieläpä Saksan vihollisillekin, ja että Rockefeller ja Rotschild koettivat jakaa maapallon kahteen riistoalueeseen petrolikaupan alalla välittämättä viis siitä, että he siten perinpohjaisesti nylkivät omia kansalaisiaan. Porvarit ovat kansanluokkana isänmaallisia ainoastaan, kun heidän aineellinen voittonsa sen kautta paraimmiten suojelustullien y. m. kautta taataan. Ja heitä, porvareita, pitävät sosialistit

isänmaallisuutta vailla olevina, koska he omaksi hyödykseen riistävät ja vainoavat suuria joukkoja isänmaansa kansasta.

Toiselta puolen täytyy ehdottomasti myöntää, että sosialistit ovat kansainvälisiä: ilmeisen veljestunteen innostamina. Mutta ehdottomasti ei ole totta, että he tahtoisivat luopua kaikista isänmaallisista näkökohdista, mikäli heille tosiaan myönnetään isänmaa samoin oikeuksin ja velvollisuuksin tässä isänmaassa kuin muille ja heidät tehdään halukkaiksi pitämään tätä maata isänmaanaan sekä elämään ja vaikkapa kuolemaan sen puolesta. Marx ja Engels väittävät tosin Kommunistisessa Manifestissa, »että kommunisteja (silloin = »sosialisteja» tähän aikaan) syytetään siitä, että he tahtovat poistaa isänmaan ja kansallisuuden; työläisillä ei ole mitään isänmaata. Ei voi heiltä riistää, mitä heillä ei ole. Mikäli köyhälistön joka maassa täytyy etupäässä anastaa itsellensä poliittinen valta, esiintyä kansallisena luokkana ja itse muodostaa kansakunta, on se itse vielä kansallinen, jos kohta ei suinkaan porvarillisen käsityksen mukaan.» Tästä lausunnosta käy aivan selvästi ilmi, että Marx ja Engels v. 1847 käsittivät köyhälistön oikeudet asianomaisissa isänmaissa niin mitättömiksi, että saattoi hyvällä syyllä väittää, ettei köyhälistöllä ollut mitään isänmaata. Silloin oli semmoinen suhde valtaapitävän kapitalismin ja proletariatien välillä, että Bebelin lausunto on aivan paikallaan, kun hän väittää, että proletariaatin ilman mitään omaa hyötyä täytyy palvella toisten etuja, vieläpä kuolla näitten, pääasiallisesti vieraitten etujen hyväksi, mutta muuten esittää riistettyjen osaa.— Mutta ei mikään historiallinen asiapaperi, ei edes tuo suurenmoisesti suunniteltu Kommunistinen Manifesti voi kaikissa suhteissa olla ikuisesti voimassa. Ja niin on myös asian laita tässä suhteessa. Mitä enemmän riisto vähenee ja mitä suurempia oikeuksia suodaan isänmaan väestön suurille joukoille, sitä suuremmalla syyllä voi nykyään puhua myöskin köyhälistön isän-

maasta ja sitä suuremmaksi ja voimakkaammaksi kasvava isänmaallinen tunne tässä köyhälistössä.

Mutta eittämätön tosiasia on, että maan itsenäisyys ulkoa päin on välttämätön sosialismin edistymiselle joka maassa ja että Tolstoin oppi ja Gustave Hervén aikaisempi käsitys yksityisen maan tahti yksityisten maitten aseistariisumisesta ei nykyään voi saada ajattelevien sosialistien kannatusta. Sosialistit ja varhaisempina aikakausina ihmiskunnan kehityksessä alemmat kansanluokat yleensä ovat sentakia enimmäkseen taistelleet asianomaisten maittensa itsenäisyyden puolesta ja kaikkia tirannisia pyyhteitä vastaan, tulkoot ne sitten ulkoa tai sisältäpäin.

On ollut korkeampien, hallitsevien piirien etuoikeutena liittyä itsevaltiaitten itsekkäisiin pyyhteisiin, ainakin kaikkein useimmissa tapauksissa, kun näitten piirien valta-asema on kysymyksessä. Tämä tosiasia on todistettavissa jo kreikkalaisen ja roomalaisen muinaisuuden historiassa. Niin liittyivät esim. Kreikan useimmissa pikkuvaltioissa, lukuunottamatta yhtä tahti kahta poikkeusta, ylimysvaltaiset ainekset kannattamaan tirannien asiaa ja Roomassakin koettivat kyllä ensin ylimykset vastustaa keisarivaltaa, mutta rupesivat sitten sitä kannattamaan alempia kerroksia vastaan, kun nämä kristinuskon kannattamina ryntäsivät eteenpäin. Samanlaisia esimerkkejä voi lukuisasti poimia Ranskan ja muitten maitten historiasta, emmekä tarvitse käydä edes kauas mitä paikkaan ja aikaan tulee, saadaksemme tämän tosiasian todistetuksi. Mutta sosialistit eivät ainoastaan ole pitäneet ja pidä edelleenkin lujasti kiinni oman maan itsenäisyydestä ulkoa päin, vaan he ovat usein puolustaneet toisen maan ja kansan itsenäisyyspyrintöjä. Muistutan ainoastaan siitä, mitenikä työläisjoukot uhkasivat suurlakolla Ruotsissa, kun tämän maan vallanpitäjät hurjistuneen parooni Åkerhjelmin johdolla tahtoivat kukistaa asevoimilla Norjan itsenäisysharrastuksia, joita niin mainiolla tavalla Norjan jalo isänmaanystävä Michelsen johti. Suuri

maailmansota tuotti kyllä yhden ainoan suotuisan tuloksen, tosin hirveillä ihmishenkien uhrauksilla: se muodosti ylipäänsä valtakunnat kansallisuuksien pohjalla, pääasiallisesti lukuunottamatta Saksaa ja Itävaltaa, joita ei yhdistetty, ja varmaa on, että sosialistit tulevaisuudessaakin tulevat pitämään huolta eri valtioiden itsenäisyydestä kansallisuusperiaatteen perustuksella.

Mutta sosialistien täytyy edelleenkin taistella kahdella rintamalla, täydellisen itsenäisyyden puolesta ulkoapäin kaikissa maissa ja toiselta puolen kaikkea sortoa vastaan, jota voidaan harjoittaa kansan syviä riviä kohtaan, mitkä pyrkivät yhä suuremmassa määrässä valoon ja vapauteen.

Muuten täytyy suoraan ja peittelemättä tunnustaa, että ihmisyyys aina seisoo korkeammalla kun isänmaa, vaikka isänmaallisuutta arvosteltaisiin kuinka korkealle! Sillä sosialismi tahtoo luoda aivan uuden maailman, jossa ei ole kiristäjiä eikä työorjia, jossa kaikilla on yhtäläisiä oikeuksia ja velvollisuuksia rakkaaksi käyneen oman isänmaan rajojen sisäpuolella, vaikkakin kehitys tämän suuren päämaalin saavuttamiseksi kulkisi ainakin hitaasti. Sosialismi tahtoo poistaa mikäli suinkin mahdollista ja vaikkapa verkalleen kaiken riiston joka maassa ja juuri kansainvälisyyden kautta luoda jokaiselle kansalaiselle jokaisessa maassa vapautta ulkoa päin kansallisuuden tahi kansallistunteen pohjalla, mutta myöskin sisällisen vapauden, s.o. jokaiselle kansalaiselle täydellisen vapauden isänmaansa rajojen sisällä perustuen kaikille kansalaisille yhdenvertaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

16. 7. 25.

MITEN VOI TYÖVÄENASIA PARAIMMITEN EDISTYÄ?

Eittämätön tosiasia on, että olevia oloja täydelleen mullistavat vallankumoukset eivät tule tekemällä,